

Noviny obce Horná Súča - ročník XI. - číslo 4 - december 2007 - cena 3 koruny

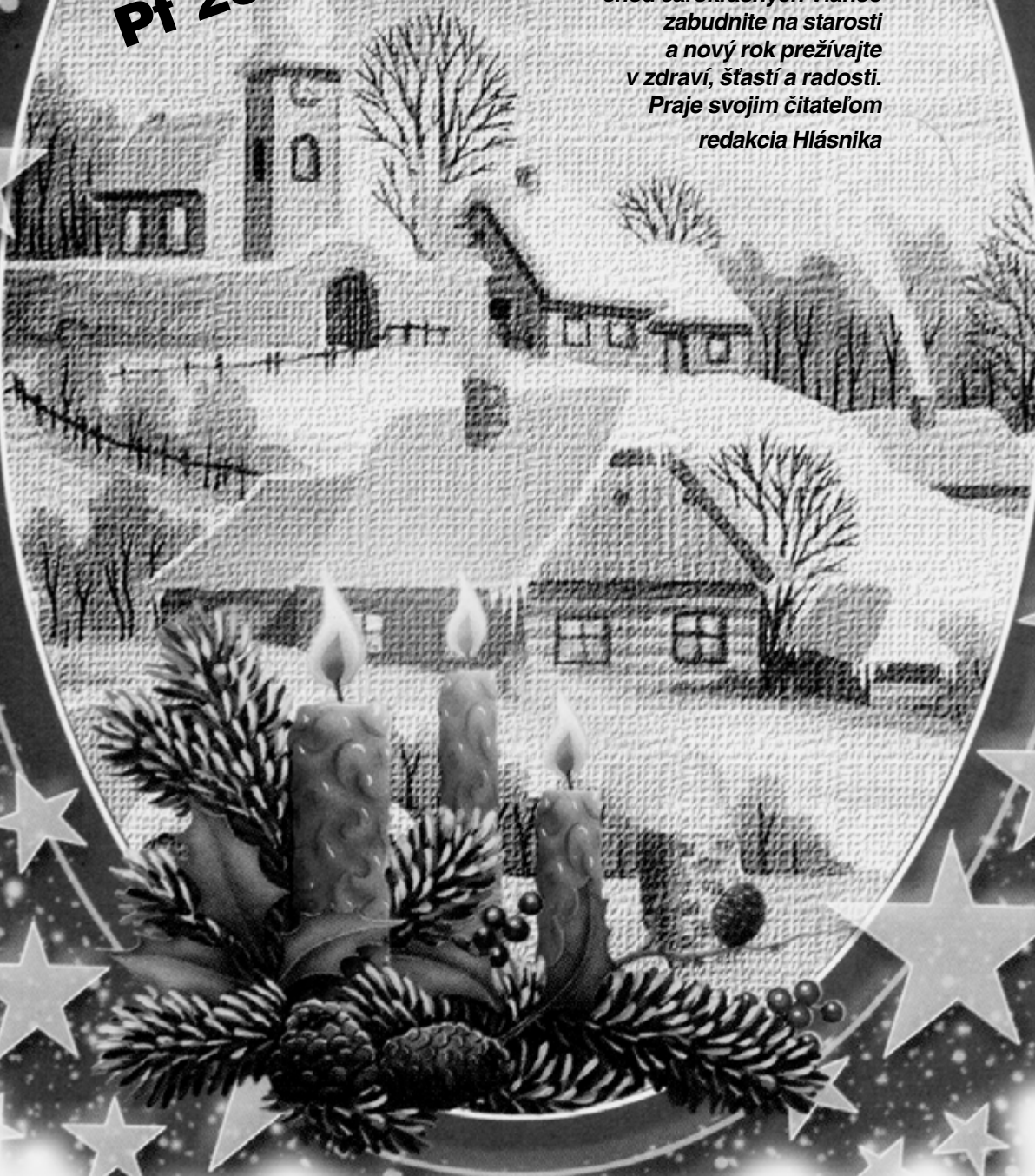
www.hornasuca.sk

Súčanský

HLÁSNIK

Pf 2008

*Keď udrie zvon zvestujúci prí-
chod čarokrásnych Vianoc
zabudnite na starosti
a nový rok prežívajte
v zdraví, šťastí a radosť.
Praje svojim čitateľom
redakcia Hlásnika*

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Uznesenia zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Hornej Súči, konaného dňa 28.9.2007

Obecné zastupiteľstvo uznesením č. 0/09/2007-OZ berie na vedomie kontrolu plnenia uznesení.

uznesením č. 1/09/2007-OZ schvaľuje odkúpenie pozemku parcelné číslo 10414 o výmere 1135 m² v katastrálnom území Horná Súča za cenu 10 Sk/m².

uznesením č. 2/09/2007-OZ schvaľuje odkúpenie pozemku parcelné číslo 10406 o výmere 261 m² v k. ú. Horná Súča za cenu 10 Sk/m².

uznesením č. 3/09/2007-OZ schvaľuje odkúpenie po zameraní pozemku parcelné číslo 10404 v k. ú. Horná Súča za cenu 10 Sk/m².

uznesením č. 4/09/2007-OZ schvaľuje zloženie inventarizačných komisií a ukladá členom komisií vykonať inventarizáciu do 30.11.2007.

uznesením č. 5/09/2007-OZ schvaľuje zriadenie Spoločného stavebného úradu v Nemšovej pre obce Horná Súča, Dolná Súča, Skalka nad Váhom a Horné Smie za podmienky, že v obci Horná Súča bude detašované pracovisko.

uznesením č. 6/09/2007-OZ doporučuje poslancom predložiť požiadavky na rozpočet obce do 15. októbra 2007.

uznesením č. 7/09/2007-OZ schvaľuje výmenu bytu Jozefa Blahu a Miriam Bulejkovej 3/A na I. poschodí za byt 10/A na II. poschodí v bytovej jednotke 235.

uznesením č. 8/09/2007-OZ schvaľuje pridelenie bytu číslo 3/A pre Viliama Čapáka, bytom Horná Súča č. 155 v nadväzbě MŠ.

uznesením č. 9/09/2007-OZ berie na vedomie žiadosť kultúrnej komisie o zvýšenie rozpočtu na kultúru s tým, že bude zahrnutá do záverečnej úpravy rozpočtu pre rok 2007.

Uznesenia zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Hornej Súči, konaného dňa 16.11.2007

Obecné zastupiteľstvo

uznesením č. 1/10/2007-OZ berie na vedomie kontrolu plnenia uznesení.

uznesením č. 2/10/2007-OZ berie na vedomie výsledky súťaže vyhlásenej obcou o najkrajší dvor, balkón a predzáhradku a schvaľuje vyplatenie odmien pre víťazov v jednotlivých kategóriách podľa umiestnenia:

Kategória dvor a okolie domu
1. miesto 3.000 Sk Štefánková Milada, Hor. Súča 277

2. miesto 2.000 Sk Bulejková Oľga, H. Súča č. 779

3. miesto 1.000 Sk Lukšová Marcela, Horná Súča 287

Kategória balkón a predzáhradka

1. miesto 1.500 Sk Štefánková Milada, Horná Súča č. 277

2. miesto 1.000 Sk Birasová Hedviga, Horná Súča 313

3. miesto 500 Sk Škundová Angela, Horná Súča č. 914

uznesením č. 3/10/2007-OZ prerokovalo a berie na vedomie Správu o postupe zabezpečovania, vyhodnotení stanovísk, vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy, samosprávy, pripomienok a námietok dotknutých orgánov, právnických osôb, získaných v rámci prípravy a prerokovania návrhu „Zadania pre spracovanie Územného plánu obce /ÚPN-O/ Horná Súča“, premietnutých v stanovisku obstarávateľa pre spracovanie konceptu a návrhu ÚPN O Horná Súča.

SCHVAĽUJE
Návrh „Zadania ÚPN-O Horná Súča“ ako zákonom stanovený podklad pre spracovanie Konceptu „ÚPN-O Horná Súča“ a Návrhu „ÚPN-O Horná Súča“, vrátane naloženia s pripomienkami a námietkami dotknutých orgánov, právnických osôb tak, ako sú formulované obstarávateľom ÚPN - O.

ODPORUČA starostovi obce Ing. Jurajovi Ondračkovi, aby odovzdal spracovateľovi „ÚPN- O Horná Súča“, ako podklad pre spracovanie Konceptu a Návrhu „ÚPN - O Horná Súča“ kópiu

1. Správy o zabezpečovaní, vyhodnotení stanovísk, vyjadrení, pripomienok a námietok dotknutých orgánov štátnej správy, samosprávy, dotknutých orgánov, právnických osôb k návrhu „Zadania pre spracovanie ÚPN - O Horná Súča“;

2. Uznesenie zastupiteľstva, ktorým schvaľuje „Zadanie pre spracovanie ÚPN- O Horná Súča“

3. Stanovisk a vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy, samosprávy, dotknutých orgánov, právnických osôb, získaných v rámci jeho prípravy a prerokovania k návrhu „Zadania pre spracovanie ÚPN-O Horná Súča“;

uznesením č. 4/10/2007-OZ schvaľuje pracovnú skupinu „eurotím“ na zavedenie eura v zložení: Ing. Juraj Ondračka – starosta obce, Marta Repová – účtovníčka obce, Radovan Sáska –

hlavný kontrolór obce, Mgr. Dušan Černek – riaditeľ ZŠ, Viera Birasová – účtovníčka ZŠ, Júlia Sásková – pokladníčka OcÚ, Jozef Mrázik - zástupca starostu, poslanec OZ

uznesením č. 5/10/2007-OZ schvaľuje harmonogram rokovaní obecnej rady a obecného zastupiteľstva na rok 2008 a ukladá komisiám pri OZ vypracovať časové harmonogramy zasadnutí.

uznesením č. 6/10/2007-OZ ruší uznesenie č. 1/09/2007-OZ, ktorým bolo schválené odkúpenie pozemku parcelné číslo 10414 o výmere 1135 m² v cene 10 Sk/m² od Maršalku Františka, H. Súča 941.

uznesením č. 7/10/2007-OZ schvaľuje odkúpenie pozemku p.č. 10414 o výmere 1135 m² od p. Maršalku Františka v cene 15 Sk/m².

uznesením č. 8/10/2007-OZ ruší uznesenie č. 2/09/2007-OZ, ktorým bolo schválené odkúpenie pozemku parcelné číslo 10406 o výmere 261 m² v cene 10 Sk/m² od Ing. Mariána Ševčíka,

uznesením č. 9/10/2007-OZ schvaľuje nákup softvéru na evi-

denciu separovaného odpadu v cene 300.000 Sk.

uznesením č. 10/10/2007-OZ schvaľuje vstup obce Horná Súča do Občianskeho združenia Miestna akčná spoločnosť VLARA - VÁH so sídlom Obecný úrad Horná Súča č. 233, 913 33 Horná Súča.

uznesením č. 11/10/2007-OZ schvaľuje nákup 3 ks infračervených žiaroviev v roku 2007.

uznesením č. 12/10/2007-OZ berie na vedomie informáciu o stave poistenia budov vo vlastníctve obce a súhlasí s poistením budovy obecného úradu, kultúrneho

uznesením č. 13/10/2007-OZ berie na vedomie informáciu o stave miestneho rozhlasu.

uznesením č. 14/10/2007-OZ schvaľuje odmeny nasledovne: členom OZ a zapisovateľke 400 Sk/zasadnutie, členom OR a zapisovateľke 250 Sk/zasadnutie, členom komisií a zapisovateľke 200 Sk/zasadnutie, predsedom komisií 250 Sk/zasadnutie, starostovi obce, zástupcovi starostu obce a hlavnému kontrolórovi obce vo výške 25% súčtu vyplatených plátov za II. polrok 2007.

Akcie uskutočnené v IV. štvrťroku 2007

- 13.10.2007 Festival speváckych zborov v rím.- katolíckom kostole Horná Súča
- 21.10.2007 Stretnutie dôchodcov – Mesiac úcty k starším na Dúbrave
- 4.11.2007 Stretnutie dôchodcov - ústredie
- 9.11.2007 Stretnutie rodákov v Bratislave
- 11.11.2007 Stretnutie dôchodcov – Mesiac úcty k starším v Závrsej
- 24.11.2007 Poľovnícka zábava
- 25.11.2007 Divadelné predstavenie Princezná chudobných
- 9.12.2007 Jednota dôchodcov – Výročná členská schôdza
- 16.12.2007 Vystúpenie súboru Čajka v Trenčianskych Tepliciach
- 31.12.2007 Silvestrovská zábava. Ukončenie starého roku s ohňostrojom a privítanie Nového roku. Začiatok osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky o súčanskej doline.

PRIPRAVUJEME

- 26.1.2008 Obecný bál s DH Skalanka
- 3.2.2008 Školský karneval
- 6.6.2008 Vystúpenie súboru Čajka v KD
- Február – marec Premietnutie filmu o osade Závrsej.

Komisia kultúry a školstva v Hornej Súči vyzýva spoluobčanov k zozbieraniu starých originálnych predmetov. Môžu to byť napríklad rôzne truhlice, kuchynské náčinie, sitá, krčahy, hrnce, postroje a iné. Ak ste ochotní poskytnúť obci nejakú starožitnosť a vystaviť ju pre verejnosť k 800. výročiu prvej písomnej zmienky o Hornej Súči, kontaktujte nás na telefónnom čísle 6493219.

Ďakujeme.

Naša anketa

Na stretnutí rodákov v Bratislave sme sa pýtali Hornosúčanov žijúcich v Bratislave aj jej okolí na to, aké zvyky alebo tradície z Vianoc si zobrali zo Súče do svojich príbytkov a čo z nich si uchovali.

Čo sa vám vybaví pri slove Vianoce?

Ladislav Šulhánec 51 r. Bratislava

Okrem iného orechy. Do Bratislavy sme si priniesli celé súčanské menu a to kapra, šalát a iné. V rodine zabíjam kapra ja a chystám aj deťom darčeky. Súčanské Vianoce sa nedajú porovnať s tými v Bratislave. Nálada je celom iná. V Súči môžeš ísť von, stretnieš sa s kamarátmi a porozprávaš sa. V Bratislave mi táto dedinská atmosféra chýba, tu je každý doma zavretý.

Mária Danižová 60 r. Ivanka pri Dunaji

Pri slove Vianoce sa mi vybaví stromček, rodičia, darčeky, koledy a polnočná omša. Večeriame hríbovú polievku, rybu, šalát a sladkosti.

Danka Danižová 27 r. Ivanka pri Dunaji (dcéra Márie Danižovej)
Mamina dokáže uvariť výbornú omáčku, ktorej recept pochádza zo Súče. Rozprávala mi, že v mladosti cez Vianoce dávali dobytku vianočné oblátky s medom a nosili im rôzne dobroty.

Oľga Sawmi 51 r. Bratislava

Keď sa povie súčanské Vianoce, predstavím si kopu snehu, lebo keď som bola malá, tá zima bola skutočná zima. Na tú zasneženú prírodu nikdy nezabudnem. Do svojho domova som si priniesla taký zvyk, že na Vianoce robím bielu kapustu. To je hlávková kapusta so smotanou. V Bratislave to veľa ľudí nerobí. Je to typická zimná polievka a je veľmi dobrá.

Ján Žáček 52 r. Bratislava

S manželkou máme dve dcéry, ktoré sú od svojich desiatich rokov vegetariánky. Okrem toho, že varíme všetko to, čo sa varilo v Súči, tak ešte varíme špeciálnu vegetariánsku štedrú večeru. Je to šalát bez majonézy a kapor zo sójového mäsa alebo tofu.

Nina Žáčková 25 r. Bratislava (dcéra Jána Žáčka)

Máme vo zvyku dávať peniaze pod obrus. Doma varíme kapustnicu iba s hríbami bez klobásky!

Irena Hilčíková 54 r. Bratislava

Keď sa povie Vianoce, vybaví sa mi krásne sviatky, polnočná omša, darčeky, vianočné dobroty a všetko, čo k tomu patrí. Na stole máme pripravené oblátky, med, kapustnicu, rybu so šalátom, „Ježiškovu“ kašičku a pupáčky. Hoci bývame v Bratislave, pripravíme si vždy pravé súčanské Vianoce.

Nina Hilčíková 16 r. Bratislava (dcéra Irenky Hilčíkovej)

Ako v každej rodine, aj u nás mama varí dobrú kapustnicu. Pri varení jej rada pomáham.

Z činnosti Zboru pre občianske záležitosti

• Na záver školského roka sme usporiadali rozlúčku so žiakmi deviateho ročníka základnej školy v obradnej sieni, kde im bolo odovzdané vysvedčenie.

• V II. polroku 2007 sme pri príležitosti výročia uzavretia manželstva navštívili tieto manželské páry:

Diamantová svadba – 60 rokov

spoločného života

Albert Buček a manželka Margita r. Macharová
Gustáv Švajdleník a manželka Johana r. Stehlíková

Zlatá svadba – 50 rokov spoločného života

Jozef Gago a manželka Agata r. Palúšna

Jozef Nápoký a manželka Eva r. Čapáková

Rudolf Bulejko a manželka Mária r. Švajdová

Viliam Birás a manželka Agnesa r. Orságová

• Pracovníci Zboru pre občianske záležitosti slávnostne privítali deti do života dňa 17.10.2007. Na privítanie bolo pozvaných 18 detí. Každé dieťa bolo obdarované darčekom a mamičky kyticou.

Alexandra Michalcová, Nina Macharová, Adrián Čepela, Tatiana Ondrušková, Dominik Žúži, Ondrej Mikušinec, Karolína Záhoráková, Adrián Gaži, Matúš Chovanec, Lívia Zajačková, Vanesa Panáková, Veronika Jančíová, Jakub Kramár, Matúš Novomestský, Patrik Bartek, Patrik Gaži, Tomáš Ondračka, Sofia Birasová.

Oslavy Mesiaca úcty k starším

Nedela 11. november. Tento deň bol slávnostný pre takmer všetkých skôr narodených mužov i ženy zo Závrskej.

Na stretnutie z príležitosti osláv Mesiaca úcty k starším sa ich prihlásilo viac ako 50. Rozhodli sa k nim pridať aj niektorí dôchodcovia z Vlčieho Vrchu. Martin tentoraz privítal na poriadne bielom koni. Až takom, že zabránil niektorým menej pohyblivým dôchodcom vydať sa na cestu do kultúrneho domu. Aj naše obavy, že pre mimoriadne nepriaznivé počasie nepôjde autobus na Vlčí Vrch, sa potvrdili. Tak nám chýbali aj títo naši spoluobčania, priatelia a viacerí pozvaní hostia.

I napriek tomu sa s malým oneskorením o 16,30 hod. oslavy začali kultúrnym programom. Bol rozdelený do viacerých častí. Na úvod vystúpila spevácka skupina dievčat zo Závrskej s národnými piesňami a dvaja seniori: pani Anna Kramárová a pán Jozef Gago – Zvercovie s príležitostnými básňami. Po tejto časti prišiel na javisko poslanec za Závrsku, pán Ján Vašíček, aby privítal všetkých prítomných a hostí a zaželel príjemne prežitú slávnostnú chvíľu. Potom už javisko patrilo školákovi a predškolákovi zo Závrskej, ktorí všetky básničky a pesničky venovali

svojim starkým. Ludovými piesňami sa opäť predstavila dievčenská spevácka skupina s vynikajúcou sólistkou Silviou Serišovou. Záverečná časť kultúrneho programu patrila vystúpeniu senioriek Helene Gagovej a Anne Habánikovej. Kultúrny program uvádzali Ivanka Gagová a Zuzka Barišová.

Na záver tejto časti Daniela Ilkyvová, predsedníčka ZO JDS v Závrskej poďakovala v mene všetkých dôchodcov tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zdamý priebeh osláv. Boli to: Obecný úrad v Hornej Súči, Osadný výbor a výbor ZO JDS v Závrskej a všetci účinkujúci. Osobne všetkých prítomných potešila účasť vzácných hostí, a to Ing. Juraja Ondračku – starostu obce, dôstojného pána farára Jaroslava Ondráša a Márie Vrbovej – kultúrnej referentky v Hornej Súči, ako aj milé a úprimné slová prvých dvoch menovaných.

Po skončení oficiálnej časti nasledovala voľná zábava s pohostením, na ktoré prispeli finančne Obecný úrad a ZO JDS a niektoré členky napečenými dobrotami.

Z tohto miesta vyjadrujem vďaka nášmu bývalému poslancovi Stanislavovi Stehlíkovi, ktorý neodmieta pozvanie potešiť nás dôchodcov svojou hrou na harmonike pri mnohých príležitostiach.

A ešte na záver. U nás v Závrskej nezabúdame ani na tých spoluobčanov-seniorov, ktorí sa zo závažných zdravotných dôvodov alebo pre vek nemôžu týchto osláv zúčastniť. Ako je to u nás zvykom, v krátkom čase a po dohovore s príbuznými ich navštívime, odovzdáme malý darček a venujeme im pár srdečných slov.

D. Ilkyvová

Stretnutie dôchodcov na Dúbrave

Každý z nás sa vo svojom živote stretáva s dôchodcami, či sú to starí rodičia, rodičia alebo len známi. Tí mladší nechcú vedieť, že staroba nie je ľahká, ale je rovnako krehká ako detstvo. Nie je vždy plná pesimizmu, ale ani predčasného umierania. Naopak, staroba môže byť i najúprimnejším obdobím vďačnosti za drobné radosti, čo sú pre – starších – veľké prekvapenia.

Na to, aby človek dobre existoval, potrebuje tri základné veci „chlieb, zdravie a nádej“.

Tá posledná „nádej“ – je najpravdepodobnejšia. Pýtame sa: Prečo?

- Máme nádej, že keď zaplatíme za lieky, že sa nám náš zdravotný stav zlepší.

- Máme nádej, že to, čo sme si predsavzali, ešte aj v starobe dokážeme splniť.

Každý starší človek by mal zo svojich skúseností obdarúvať svoju rodinu ale i spoločnosť. Treba zozbierať sily a napriek starobe usmívať sa na život.

21. októbra sme si pripomenuli Mesiac úcty k starším. V kultúrnom dome na Dúbrave sa stretli dôchodcovia v hojnom počte, čo značí, že sa radi stretávame. Pri tejto príležitosti sme si pripravili aj výstavku ovocia a zeleniny, ktorá sa všetkým páčila a my sme sa mohli pochváliť „výpestkami“ z nášho chotára. Ďakujem všetkým, ktorí prispeli a pomohli zorganizovať túto výstavu.

Medzi nás prišiel aj pán starosta Ing. Juraj Ondračka, kultúrna referentka Mária Vrbová, náš duchovný otec pán farár Jaroslav Ondráš a náš poslanec za osadu Štefan Buček.

Vrúčne im ďakujem za účasť a pánovi starostovi tiež za milý príhovor k nám, starším. Stretnutie nám spestrili programom naši najmenší, a najmilší, naši škôlkari. Program pripravili pani učiteľky A. Panáková a Z. Habánková, za čo im patrí srdečná vďaka.

Naša mládež nás tiež prekvapila svojimi scénkami i piesňami, do ktorých zapojila i nás starších, za čo im tiež ďakujeme a tešíme sa na nich aj v našich ďalších dôchodcovských aktivitách.

Po programe sme si spoločne posedeli, pobavili a občerstvili. Na občerstvenie nám prispel aj OÚ Horná Súča. Do nálady nám prišiel zahrať už náš známy harmonikár p. Zigmund a bolo ozaj veselo. Bolo všetkým dobre a bodaj by takých stretnutí bolo v roku i viac. Ďakujem všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tomto peknom a nezabudnuteľnom stretnutí dôchodcov na Dúbrave.

Mnohé chvíle ťažké máme, sú nám ako jarmo,

Ale v srdci človek cíti, že tie roky nežil darmo.

Pre tie šťastné chvíle – i pre tých, čo sú naokolo,

Pre všetkých – čo je tu milé – žiť – tie roky hodné bolo.

Preto smútiť? – dôvod nie je,

Človek musí premôcť seba, spomienka na roky hreje

ale ďalšie? – prežiť treba.

Za všetko treba ďakovať a – ďalšie dni? – si treba priať.

**Za Dúbravu J. Barteková
predsedníčka JDS**

Stretnutie dôchodcov so starostom obce z príležitosti Mesiaca úcty k starším ľuďom

V obci Horná Súča sa vytvorila veľmi pekná tradícia, keď sa pri príležitosti Mesiaca úcty k starším ľuďom stretáva starosta obce s dôchodcami. Ako je známe, prvý október vyhlásila Organizácia spojených národov za deň venovaný problémom stretnutia a staroby občanov v celosvetovom rozsahu. Cieľom Medzinárodného dňa starších ľudí je upriamiť pozornosť občianskej verejnosti na problémy, s ktorými sa starší ľudia aj v našej obci stretávajú. Základným dokumentom vo vzťahu k starším občanom je Národný program ochrany starších ľudí. Súčasná vláda pripravuje nový obsah uvedeného programu, aby sa dôsledne presadzovalo dodržiavanie ústavného práva na primerané hmotné zabezpečenie obyvateľov v starobe a utvárali podmienky na jej dôstojné prežitie.

Z iniciatívy starostu obce, kultúrneho strediska a výboru Jednoty dôchodcov na Slovensku a klubu dôchodcov sa 4. novembra 2007 uskutočnilo tradičné stretnutie dôchodcov so staros-

tom obce v sále kultúrneho domu.

Na úvod stretnutia žiaci Základnej školy s materskou školou v Hornej Súči pod vedením triednych učiteľov pripravili pre dôchodcov bohatý kultúrny program. Škôlkari mladšej skupiny v počte 14 a starších v počte 16 básničkami, piesňami a tancami spôsobili veľkú radosť svojim babkám a dedkom. Priam strhujúci bol tanec najmenších v čardášovom tempe. Aj žiaci ZŠ počnúc prvou a končiac štvrtou triedou obohatili kultúrny program básňami, recitáciami, piesňami a tancami. Všetky vystúpenia zaujali dôchodcov, najmä vystúpenia pod názvom „malý remeselník“, „Ranená breza“, či „Vláčik“.

Vrcholné vystúpenie uskutočnili poslední štvrtáci. Priliehavými recitáciami, básňami a krásnymi piesňami ukončili školské vystúpenie. Celkom na záver kultúrneho programu sa predstavil so svojím umením tradičný folklórny súbor Čajka.

Moderátorka Silvia Ludvíková sa v mene starostu obce a dôchodcov po-

ďakovala všetkým účinkujúcim za krásne vystúpenia. Všetkým deťom odovzdali členky výboru JDS a KD sladkosti. Dôchodcom sa prihovril p. Ing. Juraj Ondračka, starosta obce. Vyjadril aj úprimné poďakovanie všetkým dôchodcom, ktorí sa aj v staršom veku aktívne podieľajú na kultúrnom a spoločenskom živote našej obce. Z jeho úst vychádzali krásne slová uznania ako aj vďačnosť za to všetko, čo vykonali v prospech svojich rodín, v prospech detí, vnúčat, ako aj na prospech celej obce.

K dôchodcom sa prihovril aj Mgr. Th Lic. Jaroslav Ondraš, miestny správca fary. Pozdravil svojich farníkov a zaželel dobrého zdravia a všetko najlepšie.

K svojim členom sa prihovril aj predseda Jednoty dôchodcov na Slovensku a klubu dôchodcov p. Mgr. Mikuláš Medvec. Ako účastník celoslovenskej konferencie Jednoty dôchodcov na Slovensku, uskutočnenej 2. októbra 2007 v Bratislave, stručne in-

formoval prítomných o výsledkoch rokovania. Medziiným spomenul aj vystúpenie ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny p. Viery Tomanovej, ktorá ubezpečila dôchodcov, že aj toho roku obdržia vianočný príspevok.

Po vystúpeniach aktívne členky výboru JDS a KD obslúžili prítomných chlebičkami, koláčmi, teplým čajom, kávou, bielym a červeným vínom.

K družnej atmosfére prispela a obohatila toto stretnutie aj hudobná skupina Grand pod taktovkou p. Ing. Miloslava Čapáka. Zahrali a zaspievali na počúvanie i do tanca.

Možno konštatovať, že podujatie bolo úspešné, splnilo svoje poslanie. V mene všetkých dôchodcov, ako aj vo svojom mene vyjadrujem aj touto formou veľký vďaka p. Ing. Jurajovi Ondračkovi, starostovi obce, referentke kultúrneho strediska p. Márii Vrbovej za pekné a vydarené nedeľné odpodludnie.

Mgr. Mikuláš Medvec
predseda ZO JSD a KD

Návšteva mládeže z Dolnej Súče

Dňa 25. novembra na Nedeľu Krista Kráľa zavítala do našej farnosti kresťanská mládež zo susednej Dolnej Súče, ktorá vystúpila s divadelným predstavením s názvom „Princezná chudobných“ – o živote sv. Alžbety Uhorskej – patrónky ich farského kostola i celej farnosti.

Naši susedia z Dolnej Súče mali v tomto roku jubilejné hody, nakoľko si pripomenuli okružie 800-sté výročie od narodenia sv. Alžbety Uhorskej – ich patrónky.

Kto bola sv. Alžbeta Uhorská? – ktorá je pre našich susedov z Dolnej Súče to, čo pre nás v Hornej Súči sv. Ján Nepomucký. Krátko si priblížime jej život.

Svätá Alžbeta Uhorská bola dcérou maďarského kráľa Ondreja II. a jeho manželky Gertrúdy, pochádzajúcej z Bavorska. Narodila sa roku 1207 v Sárospataku/nachádza sa vo východnom Maďarsku/. Niektorí označujú za miesto jej narodenia Bratislavský hrad. Už ako jednoročnú ju z politických dôvodov zasnúbili durínskemu grófovi Ľudovítovi IV., ktorý mal vtedy tiež len osem rokov. Malú snúbenicu však ponechali do štvrtého roku na rodičovskom kráľovskom dvore, odkiaľ ju roku 1211 previezli do sídla jej snúbenca, na zámok Wartburg v Durínsku.

Len čo Alžbeta dosiahla 14 rokov, uzavrela manželstvo s Ľudovítom. Ich manželstvo bolo šťastné. Narodili sa im tri deti: syn Hermann, neskorší otcov nástupca, dcéra Sofia, neskoršia brabantská princezná a dcéra Gertrúda, ktorá sa stala rehoľníčkou a uctieva sa v Cirkvi ako blahoslavená.

Alžbeta aj ako kňažná žila veľmi skromným a nábožným životom. Bohatstvo, v ktorom žila, rozdávala chudobným. Zhromažďovala pri stole hladných, ktorých sama obsluhovala. Jej život bol zreteľne poznačený ideálmi sv. Františka Assiského. Nie je isté, či bola aj sama členkou tretieho rádu sv. Františka.

Príbuzní jej manžela sa nepriaznivo pozerali na jej konanie. No jej manžel Ľudovít si ju vážil, úprimne ju miloval a neprekážal jej v jej činnosti, ba keď bolo potrebné, sám pomohol. To však netrvalo dlho. Po šesťročnom manželstve roku 1227 jej manžel padol v križiackej výprave v južnom Taliansku. Alžbeta vtedy čakala narodenie dcéry Gertrúdy. Po jej narodení manželovi príbuzní tvrdo zakročili proti Alžbete. Zobrali jej deti, odmietli uznať jej dedičské práva a vypovedali ju z hradu. Z kňažnej Alžbety sa stala žobráčka. To ju však nezlomilo a neodradilo od jej služby chudobným a ako mohla naďalej im pomáhala, hoci sama bola na tom zle. Ujala sa jej istá abatíša z kláštora, ako aj biskup z príbuzenstva a taktiež aj jej spovedník, známy kazateľ Konrád z Marburgu. Ten jej vymohol istý majetok a peniaze z dedičského podielu. Alžbeta to však použila na vybudovanie nemocnice v Marburgu, kde sama slúžila chorým. Modlitba a služba chorým boli životným programom jej posledných rokov. Zomrela štyri roky po manželovi ako 24-ročná, 17. novembra 1231. Pochovali ju v Marburgu. Už štyri roky po jej smrti ju pápež Gregor IX. vyhlásil za svätú.

Jaroslav Ondraš, správca farnosti

POBOŽNOSTI POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

24. december - Štedrý deň sv. omša 7.45

Polnočné sv. omše

Vlčí Vrch 24.00 Dúbrava 22.30

Farský kostol 24.00

25. december - Narodenie Pána

Farský kostol 7.45 10.45

Vlčí Vrch 8.00 Dúbrava 9.30

Jasličkové pobožnosti – čas bude ešte upresnený.

26. december - Sv. Štefan

Farský kostol 7.45, 10.45

Vlčí Vrch 8.00 Dúbrava 9.30

Rozposlanie koledníkov Dobrej noviny – čas bude ešte upresnený.

27. december 7.45 - sv. Ján, apoštol sv. omše

sv. betlehemske nevinatka

28. december 17.45

29. december - sobota 7.45

30. december - Nedeľa Svätej Rodiny

Farský kostol 7.45 10.45

Vlčí Vrch 8.00 Dúbrava 9.30

31. december - Starý rok – Silvester

sv. omša so záverečnou pobožnosťou 17.00

1. január - Nový rok

Farský kostol 7.45, 10.45

Vlčí Vrch 8.00 Dúbrava 9.30

2. január - streda 17.45

3. január - štvrtok

Farský kostol 7.45

Vlčí Vrch 16.30

4. január - piatok

Dúbrava 16.30

Farský kostol 17.45

5. január - sobota 7.45

6. január - Zjavenie Pána – Traja králi - sv. omše

Farský kostol 7.45 10.45

Vlčí Vrch 8.00 Dúbrava 9.30

Popoludní posviacka domov.

Victoria Regia

Druhý rok študujem na pilotnej, Strednej záhradníckej škole v Piešťanoch. Táto škola organizuje u- 14. rok v posledný letný víkend sú-a- vo viazaní a aran-ovaní kvetov pod názvom Victoria Regia.

Sú-a- pozostáva z prehliadky alegorických vozov po centre mesta a z aran-ovania rôznych kvetinových variácií, ktorými sa návštevníci mô-u pokocha- v kúpeľnom spoločenskom centre. Sú-a-iaci čerpajú námety z prírody, rozprávok, filmov, ale aj z ľudových tradícií a z kultúry. Tento rok sme mali mo-nos- vidievy z Indiánmi, Simpsonovcami, Snehulienkou a siedmimi trpaslíkmi a inými ďalšími skvelými nápadmi. Na celej príprave

sa minulo okolo 10 000 druhov kvetov, niektoré boli dovezené a- z Holandska.

Naša trieda si vybrala ako tému námet z rozprávky o Jankovi Hraškovi. Na voze nemesla chýba- veľká ly-ica zhotovená z kôry platanu, na ktorej sedel náš hlavný hrdina Janko Hraško a samozrejme ani rodičia Janka, ktorých stvárňoval môj spolu-iak Andrej a ja v našom rodnom kroji. Ani nie výzdoba a mno-

stvo kvetov ale skôr mi v kroji sme zo-ali veľký úspech a mo-no aj preto sme sa umiestnili na krásnom 3. mieste a mohli sme sa teši- z finančnej výhry 5 000 korún, ktoré vyu-ijeme v ďalších aran-érskych sú-a-iach.

Monika Pekárková

Príbehy zo života našich predkov

Vážení čitatelia! Už o pár dní začne žiť naša obec v znamení osláv 800-ého výročia prvej písomnej zmienky o našom kraji. Ponúkame Vám možnosť uverejnenia príbehov, ktoré ste počuli rozprávať, prípadne, ktoré ste Vy, starší, sami v minulosti zažili. Príbehy uverejníme v Hlásnikoch v r. 2008.

Teraz takpovediac „vpredvečer“ výročia našej obce uverejňujeme prvý príbeh, ktorý napísal 79-ročný pán Anton Švajda z Vlčieho Vrchu.

Strelec

Narodil sa v Hornej Súči na Vlčom Vrchu v roku 1912. Do školy chodil málo. Okolo roku 1933 narukoval do základnej vojenskej služby. Strelba z pušky, vtedy zvanej kver, bola jeho záľubou.

„Keď sa ti to darí, pôjdeš na súťaž v ostrej strelbe práporu“ – hovorí veliteľ roty.

„Dobre, aspoň niečo skúsím“. Tu sa náš Jožo veru nedal zahanbiť.

„... postupuje na strelbu plukovní“ – čítal v rozkaze kapitán, veliteľ práporu.

„Keď je tak, nech je tak. Rozkaz sa musí plniť. Veď strieľať sa nebojím“ – uvažuje Jožo.

Po tejto súťažnej strelbe udeľuje veliteľ pluku nášmu Jožovi ďalší „metál“ a 10 dní dovolenky. Po príchode z dovolenky hovoria spolubývajúcí Jožovi: „Čaká ťa veľká skúška. V rozkaze bolo čítané, že postupuješ na strelby divízie“.

„No, ako bude, tak. Šak oči mám dobré a ruky sa mi, chvála Bohu, ešte netrasú.“

Asi po piatich týždňoch je Jožo odvelený na súťažnú strelbu divízneho strelca. Úloha je – 5 rán, ale 3 z nich musia byť do cieľa jedna za druhou. Jožo nastupuje v poradí štvrtý.

„Zatedy to mojim predchodcom nevyšlo. Šak ja im ukážem, ako na to“. – zastrája sa náš strelec. Pristupuje na palebnú čiaru a po zaznení signálu k strelbe, páli. Prvá rana – v cieľ, druhá – tak podobne a tretia tam, kde aj jej kamarátky. Dozorkonajúci vojak ho zastavuje: „Ďalej už strieľať nemôžeš, pretože úlohu si splnil!“

Nasleduje pochvala a odovzdanie „metálu“ veliteľom divízie pred jednotkou..

Jožovi sa pomaly končí povinná vojenská služba. Môže zostať slúžiť ďalej ako inštruktor vo výcviku v strelbe. No Joža to viac ľahá domov, do rodného súčanského kraja, pod Chabovú.

„Ožením sa, postupne si postavím domek a budem „potroche“ gazdovať“ – rozhluďuje si Jožo. A tak sa z vojenčiny ponáhľa domov. Strelec v ňom však zostáva. Po čase pozve suseda Štefana do hôr „na čakunú“, až kdesi do moravskej seče. Prešli horu „Urbariát“ za Stehlíkovci, aj „Farskú“ a kúsok „Vlčovanského prídelu.“

„Tuto zostaneme, tak aby sme videli na hentú čistinku, zarostenú trávul!“ – velí Jožo.

Mesiace krásne svietil a hora v úzadí tíško šumela. Po chvíli čakania sa na čistinke niečo objavilo. Srnec. Jožo chvíľu čaká, len malý moment a strieľa. Srnec sa zo dvakrát prekotbáľi a stíchne. Chlapi ho berú na plecá a idú s úlovkom domov. Po chvíli sa sused ozve: „Jožo, to nevádi, že nerád píšeš a nerád čítaš. Tvoje oči a tvoje ruky keby som ja mal!“

„To by si musel narukovať k pešákovi a tvoja najväčšia záľuba by mosela byť strelba.“

Kto bol tento výborný strelec?! No predsa strýco Jožo Čiernoviech.

Anton Švajda

Stretnutie rodákov v Bratislave

Dňa 9. novembra 2007 sa v Bratislave uskutočnilo už 24. stretnutie rodákov obcí Nemšová, Ľuborča, Kľúčové, Trenčianska Závada, Horné Srnie, Skalka nad Váhom, Dolná Súča, Hrabovka, Sedmerovec, Kameničany, Borčice, Bolešov, Slávnica, a Horná Súča. Patrónom tohtoročného stretnutia bola práve naša obec Horná Súča. Stretnutie sa uskutočnilo na ekonomickej univerzite v Petržalke.

V organizačnom výbore za obce boli títo zástupcovia: primátor Ján Mindár za mesto Nemšová, starosta Ing. Jozef Kristín za obec Horné Srnie, starosta Marián Vasko za obec Dolná Súča, starosta Ing. Anton Horečný za obec Skalka nad Váhom, starosta Anton Fabuš za obec Borčice, starosta Miroslav Šimák za obec Bolešov, starosta Jozef Štefanec za obec Kameničany, kultúrna referentka Mária Vrbová za obec Horná Súča a starosta Ing. Juraj Ondračka za obec Horná Súča. V organizačnom výbore rodákov žijúcich v Bratislave boli: prof. MUDr. Jozef Novotný, DrSc., Ing. Michal Fabuš, Ing. Michal Fabuš ml., p. Anna Chudá, Doc. RNDr. Ing. Jozef Lipták, PhD, MUDr. Dana Lagínová, p. Irenka Hilčíková, Ing. Ján Žáček, p. Marta Žáčková, JUDr. Dušan Lukačka, Ing. František Bizoň, Ing. Milan Plevák a Ing. Ján Vidrnák.

Na stretnutí sa z Hornej Súče zúčastnili predstavitelia obce - starosta Ing. Juraj Ondračka, zástupca starostu obce Jozef Mrázik s manželkou, poslanci obecného zastupiteľstva s manželkami, členovia kultúrnej komisie, zástupcovia z obecného úradu, sponzori, folklórny súbor KUKULIENKA a hudobná skupina HorSus.

Do Bratislavy sme sa vybrali v popoludňajších hodinách vo veľmi družnej nálade autami, ale najpočetnejšia skupina sa viezla autobusom, v ktorom vďaka folklórnemu súboru KUKULIENKA vládla vynikajúca nálada počas celej cesty. Pohostinní Vlčovania nezabudli na staré dobré zvyky a ponúkli nás i dobrým domácim „trúnkom“

Slávnosť sa začala úvodným slovom, ktoré predniesol starosta rodákov prof.

MUDr. Jozef Novotný, DrSc. Po jeho príhovore pokračovali predstavovaním starostovia obcí alebo ich zástupcovia. Niektorí z nich, ako aj náš starosta, sa zúčastnili tohto stretnutia po prvýkrát, povedali zopár slov o tom, akým smerom sa ubera život v ich obciach a čo nové majú v pláne.

Kultúrny program na tento večer si prichystala folklórna skupina KUKULIENKA z Hornej Súče - Vlčieho Vrchu, pod vedením p. Júlie Orságovej. Predstavili sa nám zmesou súčanských piesní, do ktorých preniesli i čo – to z divadelného umenia.

Po ich vystúpení boli všetci prítomní vyzvaní do tanca hudobnou skupinou HorSus, ktorá hrala až do skorých ranných hodín.

Pre všetkých hostí bola pripravená výborná večera a taktiež poľnočná kapustnica.

Na stoloch bolo nachystané posedenie od sponzorov tohto stretnutia, ktorí týmto gestom vyjadrili svoju podporu.

Samozrejme, ako na každej dobrej zábave, ani tu nechýbala tradičná tombola. Ceny do tomboly venovali obecné úrady spomenutých obcí a sponzori.

Moderátorom celého večera bol vy-

nikajúci redaktor, rodák z Hornej Súče, Ing. František Bizoň, ktorý svoju úlohu zvládol veľmi profesionálne, ako už na mnohých podobných akciách.

Toto stretnutie sponzorsky podporili:

Obce - Horné Srnie, Skalka nad Váhom, Dolná Súča, Kameničany, Borčice, Bolešov, Horná Súča, mesto Nemšová, Auto Bild Slovensko – Ing. František Bizoň, Steel House, s.r.o. – Ing. Ján Žáček, Proeko – p. Anna Chudá, PROEN, s.r.o. – Ing. Michal Fabuš, PROBIOENERGY, a.s. – Ing. Michal Fabuš ml., SCHUBERT & partners, k.s. – p. Irena Hilčíková, Levagri, a.s. – p. Pavel Chmelina, Organizačný výbor stretnutia, Tradičná pekáreň – p. Jaroslav Zemanovič, Vináreň JASA – p. Jakub Sáska, Agrosúča, a.s. – Ing. Alojz Švajda, Jednota – klub dôchodcov, PD Vlára, p. Ján Chmelina, Hotel Paulíny – p. Iveta Galbavá, Alvest – Ing. Michal Piják a Ing. Pavol Piják, Milan Vrba.

K. Poláčková

Na slovičko, prosím...

Tam, kde už vlci nevyjú...

VIZITKA

Meno – Stanislav Habánik

Narodený - 13.12.1957

Znamenie – strelec
Bydlisko – Vlčí Vrch
Stav – ženatý (s manželkou Annou má

deti Evu, Stana, Annu a Luboslavu)

PROFIL: Od roku 1984 je poslancom obecného zastupiteľstva za kopanicu Vlčí Vrch. Po svojom otcovi (tiež bývalom poslancovi) zdedil aktivitu a zodpovednosť za spôsob života ľudí na Vlčom Vrchu. Jeho dedko Jozef Čičák vlastnil prvý traktor v Hornej Súči. Po ňom zdedil Stano lásku k strojom, ako sú traktor či kombajn. Po skončení poľnohospodárskej školy sa venoval prácam na nich a v súčasnosti sa tým aj živí. Ba navyše ho to aj baví. Počas leta ide o poľnohospodárske práce na poliach a v zimnom období, keď nasneží, prehráva cesty v okolí Vlčieho Vrchu. Je hrdý na to, čomu sa priučil od otca a dedka. Napriek tamojším drsným poveternostným podmienkam by svoje bydlisko nemenil. Kopanica, v ktorej žije, leží v blízkosti moravskej hranice a od ústredia Hornej Súče je vzdialená 6 km. Kedysi dávno sa vraj volala Čepelov. Stano mal s dedkom dobrý vzťah. Keď bol malý, vyzvedal sa od neho, prečo nesie táto kopanica názov Vlčí Vrch. Ten mu rozpovedal príbeh o tom, ako sa v dávnej minulosti istý richtár zúčastnil spoločnej poľovačky v blízkosti osady Stehlíkovci. Richtár sa vtedy stratil a nemohol svojich kamarátov nájsť. Prišla noc a prepadla ho svorka vlkov. Zachránil si život tým, že vyliezol na vysoký strom. Poľovníci ho našli až na druhý deň ráno, vystrašeného v korunke stromu. Vtedy tento richtár prehlásil, že táto kopanica sa už nebude menovať Čepelov, ale Vlčí Vrch. Vlci tu dnes už nevyjú, ale kopanica nesie tento názov dodnes. O tom, že zima býva v týchto končinách krutá, vedia svoje aj ľudia od Stehlíkov či z Pasiek. Tí si Stanove služby a jeho obetavosť nevedia vynachváliť. Neraz im pomohol v

najhoršom, keď chorí čakali na sanitku, no tá sa k nim pre snehové záveje nemohla dostať.

Stano Habánik je tvrdý chlapík s dobrým srdcom...

Malá anketa

Kde tráviš najradšej dovolenku? – na dovolenky nechodím, v letnom období mám dovolenku v kombajne na poliach.

Ktorú svoju vlastnosť nemáš rád? – zbytočné riskovanie.

Čo obdivuješ na opačnom pohlaví?

– na svojej žene obdivujem všetko a ostatné ma nezaujímajú.

Na čo si najviac hrdý? – na svoju rodinu a na poľnohospodárske stroje, ktoré vlastním.

Ktorý okamžik by si rád vrátil? – narodenie syna.

Stretol si už niekoho, kto by sa ti podobal? – na škole som mal dvoch kamarátov, tí mi boli podobní, ale iba povahovo.

Aké máš ciele? – vylepšiť si svoju poľnohospodársku techniku

V čo veríš? – v poctivosť ľudí.

S kým by si sa chcel stretnúť a čo by si sa ho spýtal? – zo školy svojho profesora poľovníctva a chcel by som počuť jeho názor na súčasný systém odstrelu zveri.

Čo je v živote človeka podľa teba najdôležitejšie? – zdravie.

Čo by si rád zmenil na Vlčom Vrchu? – opravu miestnych komunikácií a zdokonalenie vodovodu.

Ďakujem za rozhovor a prajem Ti veľa úspechov v ďalšom živote.

NAJ Stanislava Habánika

Hudba – dychová

Obľúbený nápoj – v zimnom období čaj so slivovicou

Jedlo – fazuľová polievka s

údeným mäsom

Značka auta – malo by byť

spoľahlivé a kvalitné

Film – westerny

Koníček – poľovníctvo

M. Vrba

Cyklotúra 2007 do Antonstálu

V Hornej Súči sa prvá spoločná cyklotúra uskutočnila v roku 2003 na podnet miestnych volejbalistov a odvtedy sa stala každoročnou tradíciou. Táto akcia u mňa vyvolávala veľké čaro spojené s dobrodružstvom. Vždy som sa jej túžila zúčastniť, ale pochybovala som o tom, či to dokážem. Tento rok som sa rozhodla, že si otestujem svoju kondičku. Povzbudenie som dostala od najmladšej cyklistky - sedemročnej Zuzky. S obavami a zároveň s nádejou, či to zvládnem, som sa napokon rozhodla ísť.

Štart z námestia bol v jedno sviatočné sobotné ráno po svätej omši. Cyklisti zoradení za sebou vytvárali pre mňa neopakovateľnú chvíľu plnú očakávania a pocitu zodpovednosti.

Akcia bola perfektne zabezpečená. Časť cyklistov oblečená vo farebných vestách dohliadala na bezpečnosť jazdy do Antonstálu. Batohy nám nashťastie viezlo auto, lebo s nimi by sa nám určite oveľa ťažšie jazdilo. Prvá oddychová zastávka bola v Klúčovom, kde sa všetci osviežili a skontrolovali si bicykle. Tam som únavu nepocítovala, ale to sme ešte neboli ani v polovici cesty. Cez Ľuborču sa nám ťahalo po rovine dobre, ale po strmších miestach to bolo náročnejšie. Tu ukázali deti a mládež dobrú telesnú zdatnosť. Klobúk dolu pred nimi.

Cesta bola pre mňa neuveriteľne dlhá. Ďalšie zastávky som už nerešpektovala, lebo som mala strach z únavy. Ťahala som pomalším tempom, aby som mala aký – taký náskok.

Keď už na mňa doľahla únava, pomohlo mi povzbudenie od dobrých priateľov, inak by som to zvládla oveľa horšie. Pred cieľom som zbadala prichádzajúce pešie turistky z Klubu dôchodcov, pookriala som. Posledný kopček, ktorý vedie priamo ku kaštielu, som už prešla pešo vedľa bicykla. Utvrdila som sa, že nie je dobré vopred niečo vzdať. Treba sa zaprieť a niečo vydržať. Pravda je ale taká, že pred piatimi rokmi by som to bola zvládla o niečo lepšie.

Ako prvý zo všetkých účastníkov dorazil do cieľa žiak Tomáš Koprivňanský.

Po vyčerpávajúcej ceste čakal na nás výborný obed. V kaštieli sme mali na výber divinu alebo kuracie mäso. Nechýbala minerálka, káva a iné občerstvenie. No a čo by to bolo za Súčanov, ktorí by si na výlete pri harmonike a gitare pekne nezaspievali...? Atmosféra výborná a prostredie ádherné. Nečudujem sa, že je v Antonstále veľký záujem o pobyt.

Po oddychu sme pokračovali v cyklistike až do osady u Mikušov, kde sme si posedeli pri ohníku – opečených klobásach a slanine. Odtiaľ už nasledovala cesta domov.

Na záver sa chcem poďakovať skúseným cyklistom za cenné rady. Čo ich vedie k takejto bohatej účasti na rôznych športových a hlavne turistických podujatiach? Je to hlavne záujem o poznávanie krásnych, zaujímavých zákutí, láska k turistike, športu, utužovaniu zdravia a priateľstva v tomto uponáhľanom svete.

Vďaka aj usporiadateľom a všetkým zúčastneným za krásne prežitý septembrový deň.

A. Panáková

Máme kaplána

Milí farníci,
z rozhodnutia Biskupského úradu v Nitre, po opakovanej žiadosti Farského úradu v Hornej Súči, bol našej farnosti pridelený kaplán na výpomoc. Hoci nie je priamo náš – je takým externým kaplánom, nakoľko je rehoľníkom – redemptoristom a svoje hlavné poslanie a pôsobenie má vo svojom kláštore v Kostolnej pri Trenčíne, predsa je náš. Prichádza do našej farnosti v nedeľu a v prikázané sviatky, kedy je tých svätých omší vo farnosti viac a taktiež keď je to potrebné. Naším kaplánom je redemptorista páter Peter Hertel. Ak má nejaké duchovné povinnosti, vyplývajúce z jeho rehoľného pôsobenia, najmä ľudové misie, zastupujú ho v našej farnosti jeho rehoľní spolubratia Martin Macko, Radoslav Adamík a Róbert Režný. Patrí sa, aby sme o našom kapláňovi niečo vedeli, a tak stručne z jeho života:

P. Mgr. Peter Hertel CSsR sa narodil 25. mája 1976 v Topoľčanoch ako druhý z troch detí rodičom Jánovi Hertelovi a Helene rod. Mihalkovej. Má staršiu sestru Janku a mladšieho brata Jozefa. Vyrastal v malebnej dedinke vo Svrbiaciach, ktorá sa nachádza na úpätí Považského Inovca, medzi Piešťanmi a Topoľčanmi. Základnú školu navštevoval v susednej obci Šalgovce. Po ukončení základnej školy vyštudoval Strednú priemyselnú školu drevársku v Topoľčanoch. Po maturite roku 1994 vstúpil do rehole redemptoristov. Najskôr bol dva roky ako kandidát v Bratislave, kde absolvoval filozofické štúdiá, potom ročný pobyt v noviciáte v Podolínci a napokon štyri roky štúdia teológie na jezuitskom inštitúte Alojziánium v Bratislave. Kňazskú vysviacku prijal 23. júna 2001 na Starých Horách. Rehoľní predstavení mu určili jeho prvé pôsobisko v Kostolnej – Zárieči, ako pomocný duchovný. Roku 2006 bol poslaný na desaťmesačné štúdium misií v Lubline v Poľsku. Po ukončení tohoto štúdia prichádza naspäť do Kostolnej a od 1. júla 2007 dostáva menovanie za kaplána do Hornej Súče.

Náš kaplán je rehoľníkom – redemptoristom. Kto sú redemptoristi, čo je ich poslaním a kto je ich zakladateľ – o tom vám kaplán píše sám.

Festival speváckych zborov

Trenčianske osvetové stredisko v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja, Obec Horná Súča a Rímsko-katolícky farský úrad v Hornej Súči poriadal dňa 13. októbra 2007 Festival speváckych zborov, ktorý sa uskutočnil v našom kostole.

Účinkovali: - Beckovský spevácky zbor z Beckova
- Cantabile z Nového mesta n/Váhom
- Srňan z Horného Srnia
- Hornosúčan z Hornej Súče
- a čestný hosť z ČR - Smišený pěvecký zbor Karla Němečka z Moravského Krumlova

Na záver všetky zbory spoločne zaspievali pieseň Tebe pojem... Potom konferencierka Jaroslava Kohútova vyzvala všetky zbory, aby sa presunuli z kostola do sály kultúrneho domu, kde ich už čakala večera. Dr. Vakoš tiež vyslovil poďakovanie všetkým účinkujúcim a tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave festivalu a tiež sponzorom – Tradičnej pekárni a Vinárni JASA v Hornej Súči. Posekanie bolo veľmi príjemné a pri rozlúčke náš zbor Hornosúčan prijal pozvanie do Horného Srnia na január 2008.

Láska betlehemského Dieťaťa

Udalosti bežného dňa, práca, život v rodine a medzi ľuďmi sú pre nás často príčinou radosti. Máme radosť z detí, z ich úspechov v škole, tešíme sa z dobroprajnosti priateľov. Avšak prežívame i starosti o rodinu, o jej dennodenný chod, zabezpečenie, o prežitie. Vidíme okolo seba problémy týkajúce sa spoločenského života, zápas o moc, korupciu, násilie, ale i krásne príklady ľudskej solidarity, priateľstva. Kladieme si často otázky: „Aká bude naša budúcnosť?“ Dotýka sa nás to najmä vtedy, keď sledujeme informácie o dianí vo svete z masovo komunikačných prostriedkov, ktoré sú plné negatívnych správ a nešťastí. Zmocňuje sa nás pocit, že je to celé bez východiska. Hovoríme si: „Toto a takýto je náš svet, taký je náš život v ňom, nedá sa nič robiť.“ Zostať len pri takomto konštatovaní a hodnotení sveta by bolo takmer znakovým ateizmom.

Svätý Ján Krstiteľ poslal z väzenia za Ježišom učeníkov s otázkou: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ Bol to výkrik jeho duše, keď sa nachádzal v ťažkej situácii. Aj my sa dnes môžeme pýtať so sv. Jánom: „Máme čakať nejakého záchrancu, spasiteľa, ktorý vyrieši naše veci, ktorý urobí v spoločnosti poriadok?“ Ježiš na Jánovu otázku odpovedal tak, že poukázal na svoje skutky: „Slepí vidia, chromí chodia, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium.“ Ježiš zasiahol do života konkrétnych ľudí, prejavil im svoju lásku, dotkol sa ich biedy, pomohol im. Jeho pôsobenie bolo viditeľné a citelné. Ľudia sa mohli presvedčiť, že Mesiáš prišiel.

V týchto chvíľach adventu a aj počas vianočných sviatkov hovoríme o pravde našej viery. Boží Syn zostúpil z nebies. Ježiš Kristus prichádza z nebies, kde niet materiálneho bytia, kde niet čas a kde niet ani žiadneho problému. Prichádza z večnosti do tohto materiálneho sveta, aby ho prijal za svoj, v ňom žil a miloval ľudí. On pôsobil vo svete a veríme a cítime, že pôsobil v ňom aj dnes. A toto chceme prežiť aj počas tohtoročných sviatkov. Ježiš Kristus vstúpil do sveta, v ktorom stále ostáva prítomný. Žil medzi ľuďmi a me-

dzi nimi je tajomným spôsobom stále prítomný.

Betlehenské Dieťa nám nanovo pomôže pochopiť túto nádhernú skutočnosť. Dieťa na slame je znakom, že Ježiš aj dnes zostupuje do našej biedy. Nezanedbateľné nie je ani to, že Ježiš pôsobí aj cez ľudí, ktorí mu uverili a usilujú sa konať podľa jeho príkladu. Každý jeden z nás môže a má jeho dobrotu a lásku sprítomniť vo svete. Pretože nemôžeme byť opravdivo šťastní, ak toto šťastie nedávame aj iným. A túto skutočnú lásku nám dáva práve Boh. Božie narodenie je záračným vyznaním lásky, ktorú Boh dáva ľuďom vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. On z lásky zostal v Eucharistii, v tej malej bielej oplátke, zostal v nej, pretože chce, aby sme sa s ním stretli vo svätom prijímaní. Chce, aby sme mali chuť deliť sa s radosťou, pokojom a optimizmom, ktorý vyplýva zo stretnutia milosrdnej lásky. Vianoce sú sviatkom tých, ktorí prijímajú lásku, ktorí veria, že sú milovaní nekonečnou a bezpodmienečnou láskou. To nám prišiel Ježiš povedať. To je najväčším obsahom jeho zjavenej pravdy. Práve táto pravda môže otriastať životmi tých, ktorí ako deti v náručí svojich rodičov uverili v lásku svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Tých, ktorí dovoľia, aby ich milovali, a tiež tých, ktorí sa dajú formovať milosrdnej láske, prostredníctvom ktorej sa každý deň čoraz viac stávajú Božími deťmi.

Pripojme sa k týmto šťastlivcom aj my. Keď budeme ozdobovať vianočný stromček a zapalovať na ňom sviečky, nevkladajme betlehenské Dieťa do jasliel. Nechajme jasličky prázdne. Vložme si betlehenské Dieťa do svojho srdca. Nech ono prebýva v ňom. Nech rozohrieva naše srdce láskou, aby sme ju aj my mohli odovzdávať iným. A to nielen vo vianočnú noc alebo niekoľko dní vianočných sviatkov, ale stále – po celý náš život.

Všetkým vám – drahí moji farníci, prajeme a vyprosujeme hojnosť Božieho požehnanie a milosť od narodeného božieho Dieťaťa. Nech pokoj, láska a radosť vládnu vo vašich rodinách.

**To vám prajú vaši duchovní
otcovia Jaroslav a Peter**

Svätý Alfonz a redemptoristi

Písal sa 27. september 1696. Bola ráno, keď toho dňa uzrelo svetlo sveta prvé z ôsmich detí manželov Giuseppe Liguoriho a Anny Cavalierovej. Dali mu meno Alfonz. Právo prvorodeného ho určovalo za dediča rodinných titulov. Jeho otec – šľachtic, ktorý bol hrdý na svoje zdedené postavenie nielen darom osudu, ale si ho obhájil aj svojimi zásluhami, právom videl vo svojom prvorodenom synovi nielen udržiavateľa rodinnej šľachtickej hrdosti v Neapole, ale i toho, kto môže vyzdvihnúť ich rod na ešte vyššie

postavené miesto v spoločenskom rebríčku. Alfonz mal k tomu všetky predpoklady: bol nadaný, mal postavenie, mal ako majetok hodný šľachtica nazhromaždený jeho rodičmi. Mal zabezpečenú solídnu výchovu, ale aj dobré duchovné zázemie, ktoré bolo dobrou pôdou pre ľudský a duchovný vzrast charakteru. Rodičia boli veľmi zbožní, zvlášť matka vynikala láskavosťou a pokorou. Alfonzove danosti sa ukázali veľmi zväčša, keď už ako šesťročný vedel čítať starých antických autorov v latinčine a gréčtine. Už

ako 16-ročný získal doktorát obojeho práva, civilného i cirkevného. Ako 18-ročný riešil najväčšie právne súdne spory v neapolskom kráľovstve. Mal teda slubnú kariéru. Mal všetko; on však spokojný nebol.

Vo svojom srdci stále viac túžil po Bohu, lebo cítil, že ponuky toho sveta ho nerobia šťastným. Hoci bol zo šľachtického rodu, už od dvanástich rokov navštevoval každý týždeň nemocnicu, kde boli nevyliciteľne chorí, aby im robil milosrdného samaritána. Väčšinou to boli ľudia na pokraji spoločnosti, žijúci v špine, otrhaní, chudobní, ktorí potom na následky toho ochoreli a nemali si za čo platiť lekára. Táto bieda často spôsobovala aj ich duchovnú biedu; boli to ľudia, ktorým sa nik nevenoval, žiaľ, niekedy ani z cirkevných kruhov. Služba chorým dávala čoraz viac zmysel jeho životu. Ako právnik, pohybujući sa v tých najvyšších vrstvách spoločnosti, videl tú obrovskú priepasť, ktorá delila bohatých a chudobných. Stále viac cítil vo svojom vnútri, ako ho Boh volá k inej službe, ako je riešiť právnické spory. Po jednom, hoci len prvom, nevydarenom súdnom spore sa definitívne rozhodol: dal zbohom súdnym sieňam; rozhodol sa stať kňazom. Tu však zažil nespočetné prekážky zo strany svojho otca: koľko prehovárani, prosieb, i vyhrážaní sa mu dostalo... čo bude s ich šľachtickým rodom, keď sa prvorođený neožení a nezanechá potomka... prečo zahodiť tak rozbehnutú kariéru?! Ale Alfonz sa nedal presvedčiť.

Viac ako materiálna chudoba ľudí trápila Alfonza ich duchovná bieda. Už chodil len po Neapole, ale po kňazskej vysviacke chodieval aj do okolitých dedín okolo Neapola, aby tam ohlasoval Krista chudobným. Akú biedu tam však našiel! Zistil, že mnohí ľudia z vidieka sa nevedia modliť ani len tie najzákladnejšie modlitby, lebo ich to nemal kto naučiť, lebo niekde nebolo ani kňaza. Ako môžu byť spasení, keď sa ani modliť nevedia?, trápil sa Alfonz. A tak sa rozhoduje, že so svojimi spoločníkmi bude chodiť a hľadať stratené ovce a privádzať ich naspäť do Kristovho ovčína. Stali sa z neho i z jeho spoločníkov misionári, ktorí putovali z miesta na miesto a hľadali chudobných a ohlasovali, že pre nich – ba najmä pre nich, pre chudobných, má Boh pripravené svoje nebeské kráľovstvo. Dodávali ľuďom nádej, snímali z nich farchu hriechu, prinášali im Kristov pokoj a často privracali stratenú ľudskú hodnotu. Robili to formou tzv. ľudových misií, podobne, ako ich aj dnes poznáme. Tieto pohnútky a skúsenosti dali tiež podnet k založeniu Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa (ľudovo redemptoristov) 9.9.1732 v Scale pri Neapole. Jej členovia sa majú venovať najchudobnejším a ohlasovať im radosť zvesti Eвангелия. Najznámejšia forma, akou to robia, je forma ľudových misií.

Kongregácia redemptoristov pôsobila najprv len v Neapolskom kráľovstve. Ale veľkou túžbou Alfonza bolo, aby sa rozšírila aj za jej hranice. A tak sa aj stalo. Ku koncu Alfonzovho života už prišiel do jedného z jej kláštorov Klement Hofbauer, rodák z Tasovic na Morave a on preniesol Kongregáciu na sever od Talianska za Alpy. Nemal to však jednoduché. Žil v časoch osvietenstva a revolúcií, ktoré nepriaznivo

pôsobili takmer na všetko, čo sa týkalo Boha a jeho vecí. Prvý kláštor sa Alpami založil Klement vo Varšave v roku 1808. Venoval sa tam hlavne sirotám a opusteným deťom. Avšak v roku 1820 Napoleonove vojská kláštor zatvorili a redemptoristov vyhnaní. Celý život Klement bojoval za schválenie Kongregácie na území Rakúsko – Uhorska. No nedočkal sa. V 1850 roku zomiera. Avšak o niekoľko dní cisár Jozef II. povoľuje existovanie redemptoristov na území Rakúsko – Uhorska. Odtiaľ sa potom rehoľa mocne rozširovala do mnohých krajín Európy – Nemecka, Holandska, Čiech a potom z Európy aj do Ameriky. Veľmi veľa duší bolo zachránených vďaka ich misiónárskej činnosti všade, kde ich Boh poslal.

Na Slovensko prišli redemptoristi z Čiech. Prvý kláštor bol založený v Stropkove v r. 1921, druhý v Podolínci v r. 1922, tretí v Kostolnej pri Trenčíne v r. 1923, ďalší v Bratislave v r. 1933 a na Staré Hory prišli v r. 1941. Ešte pred založením prvého kláštoru v Stropkove sem na Slovensko prichádzali pátri z Čiech a robili tu ľudové misie. Kázali po česky, avšak našim ľuďom to nerobilo problém. Boli na mnohých misiách na Orave, pod Tatrami, v okolí Trnavy, na strednom Slovensku. Najviac ich však urobili v Nitrianskej diecéze: 86 misií. Tu na okolí boli misie napr. v Drietome r. 1907, Opatovej n. Váhom r. 1913, Piešťanoch, Vrbovom r. 1920... I tu v Hornej Súči boli prvé misie v r. 1921, od 6. do 16. novembra. Boli tu misionári: P. Ševčík, P. Říha a P. Hazuka. Kronika hovorí, že o misie bol veľký záujem, veď to tu boli prvé misie. Chodili sem aj ľudia z okolia vzdialeného aj 4 hodiny pešo. Impozantná bola najmä slávnosť posvätenia kríža. Zúčastnilo sa jej toľko ľudí, že sotva polovica vošla do kostola.

Činnosť redemptoristov spočívala najmä v službe prostredníctvom ľudových misií; ale tiež robili trídnu, pomáhali vo farnosti, z Kostolnej chodili napr. aj svedovať na Skalku množstvo pútnikov...

Ale rok 1950 urobil všetkému koniec. 14. apríla boli zrušené všetky kláštory a pátri boli internovaní na rôznych miestach, ktoré pre nich vtedajší režim určil. V Podolínci sa z kláštoru stalo tiež jedno z väzení, kde bolo zhromaždených okolo 700 rehoľníkov. V neďalekej Kostolnej bola na istý čas z kláštoru urobená továreň na lieky, istý čas tam bolo vojsko a najdlhší čas tam vládla dovolila urobiť charitný domov pre zostarnuté sestry z rôznych reholí.

Po roku 1989 niektoré kláštory rehoľa opäť prebrala. Znovu sme v Podolínci, kde je aj noviciát, v Bratislave, kde je študentát (tam sa kandidáti pripravujú na vstup do rehole alebo kňazstva), Staré Hory, kde sa zvlášť venujeme pútnikom, Kostolnú a tiež nové pútnické miesto Gaboltov. V súčasnosti máme 3 misijné tímy, v Bratislave, na Starých Horách, v Gaboltove a pripravuje sa štvrtý v Kostolnej. Užšie sa snažíme spolupracovať tiež s laikmi, ktorí nám účinne pomáhajú v našej misijnej činnosti.

Nech naša patrónka Matka ustavične pomoci nás stále chráni a vedie, aby sme pod jej opaterou plnili posolstvo nášho svätého zakladateľa: ohlasovanie radosť zvesti o Božej láske k chudobným.

p. Peter

Zo života Základnej školy s materskou školou

ZÁKLADNÁ ŠKOLA

V školskom roku 2007/2008 opäť poklesol počet žiakov základnej školy. Ubudlo 20 žiakov.

Počet tried: 16 (1. stupeň - 7 tried, 2. stupeň - 9 tried)

Počet žiakov: 334 (1. stupeň - 141 žiakov, 2. stupeň - 193 žiakov), (chlapcov -178, dievčat -156)

Priemer na triedu: 21 žiakov

Počty žiakov: obec - 188, Trnávka - 45, Dúbrava - 12, Vlčí Vrch - 32, Krásny Dub - 2, Závrská - 29, Skalka n/V - 2, Repáky - 23, Trenčín - 1

Školský klub detí: 46 žiakov (2 oddelenia)

Školská jedáleň: Počet stravníkov: 266

Dospelí: 54, Žiaci 1. stupňa: 69, Žiaci 2. stupňa: 67

Deti MŠ: 76

MATERSKÁ ŠKOLA

Počet detí 76 (v priebehu školského roka pribudne 12 detí) 1. trieda 23 detí, 2. trieda 24 detí, 3. trieda 11 detí, Dúbrava 18 detí

MIMOŠKOLSKÉ ÚSPECHY

Okresná súťaž v cezpoľnom behu

Výbornými výkonmi i umiestnením sa prezentovali naši žiaci v okresnom preteku v cezpoľnom behu jednotlivcov a 3-členných družstiev v Trenčíne, ktorý sa uskutočnil 26.9.2007. Preteku sa zúčastnilo 192 žiakov z 19 škôl.

Výsledky našich žiakov:

Mladšie žiačky: 1. miesto Osemročné športové gymnázium Trenčín, 2. miesto ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča (Panáková, Stašáková, Lišková), 3. miesto ZŠ Trenčín, Kubranská

Mladší žiaci: 1. miesto ZŠ Trenčín, Na Dolinách, 2. miesto ZŠ Trenčín, Hodžova, 3. miesto ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča (Blaho, Koprivňanský, Gaži)

Staršie žiačky: 1. miesto ZŠ Nemšová, J.Palu, 2. miesto ZŠ Trenčín, Novomeského, 3. miesto ZŠ Motešice, 4. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku H.Súča (Chupáčová, Šedivá, Škundová)

Starší žiaci: 10. miesto ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča (Panák, Dohnan, Repa)

Najlepšie umiestnenie v súťaži jednotlivcov: 2. miesto Martin Blaho, 4. miesto Lucia Chupáčová, 7. miesto Andrea Panáková, 11. miesto Marián Panák

Beh vzájomnosti

Z tradičného Behu vzájomnosti si z Trenčína výborné umiestnenie a krásne poháre odniesli: mladšie žiačky 2. miesto Mária Šedivá staršie žiačky 2. miesto Lucia Chupáčová

Okresná súťaž vo futbale

Základná skupina:

ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča: ZŠ Dolná Súča 3: 1

ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča: ZŠ Drietoma 3: 1

Semifinálová skupina:

ZŠ Horná Súča: ZŠ Trenčín, Hodžova 0: 1

ZŠ Horná Súča: ZŠ Trenčín, Na Dolinách 0: 6

Naši žiaci obsadili 6. miesto.

Príroda, životné prostredie a deti (okr. výtvarná súťaž)

Do súťaže základných škôl bolo zaslaných 407 výtvarných prác z 19 základných škôl. Porota ocenila 10 prác žiakov 1.stupňa a 10 prác žiakov 2. stupňa.

Naši žiaci získali 3 ceny: ml. žiaci - Veronika Čikelová (p.uč. Holíčková) st. žiaci - Matúš Blaho, Lucia Ondrišáková (p.uč.Ondrušková). Najúspešnejšie školy: ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča 3 ceny, ZŠ Trenčín, Bezručova 3 ceny, ZŠ Trenčín, Novomeského 2 ceny, ZŠ Trenčín, Na Dolinách 2 ceny. Výtvarná práca Lucie Ondrišákovskej bola zverejnená na obale oficiálnych výsledkov súťaže.

To znamená, že jej práca bola najkrajšia zo všetkých.

MAJSTROVSTVÁ ŠKOLY

Strelba zo vzduchovky: chlapci: 1. Lukáš Gago, 2. Ján Švajdeník, 3. Lukáš Chovanec. **dievčatá:** 1. Dominika Švajdová, 2. Veronika Žúziová, 3. Viera Ševčíková

Šachy: chlapci: 1. miesto Michal Bulejko dievčatá: 1. miesto Mária Šedivá

Stolný tenis: chlapci 1. Ján Dohnan, 2. Daniel Bulejko, 3. Marián Panák. **dievčatá:** 1. Darina Gugová, 2. Karolína Juricová, 3. Viera Ševčíková

Cesta do Kanady

V auguste tohto roku sme navštívili naše dcéry v meste Calgary, ktoré sa nachádza v juhozápadnej časti Kanady asi 800 km od Tichého oceánu. Calgary je najväčšie a najľudnatejšie mesto Kanadskej provincie Alberta a štvrté najväčšie mesto v Kanade.

Nedala sa však odbiť, a tak sme sa po dlhom zvažovaní rozhodli, že ich navštívime. Pustila som sa teda do vybavovania potrebných formalít, vybavila som víza, rezervovala letenky a s miernymi obavami sme čakali na deň „D“. (teda aspoň ja).

Počet obyvateľov v súčasnosti presahuje milión. Mladí ľudia si Calgary spájajú s olympiádou v roku 1988, teda množstvom športových aktivít v okolí mesta. Blízko mesta sa nachádzajú provinčné a národné parky, ktoré ponúkajú nádherný výhľad, perfektnú lyžovačku, turistiku a ostatné vonkajšie aktivity. Priamo v meste je pár výškových budov, vyhlídková veža ponúkajúca krásny výhľad na obrovské mesto a veľa športovísk, pripomínajúcich OH. Podľa štatistiky žije v Calgary vyše 3000 Slovákov a ich počet stále narastá.

Život v Kanade nie je v žiadnom prípade prechádzkou ružovou záhradou, ale kto je pracovitý a snaží sa, má pred sebou sľubnú budúcnosť a šancu uplatniť sa. Naša dcéra Ľubka žije v Kanade šiesty rok. Za oceán ju „vyhnalo“ to, čo stovky ďalších mladých Slovákov - mizivé šance v našej krajine viesť normálny život a samozrejme spoznávanie nových krajín, kultúr, národov. So životom v tomto ľudnatom meste je veľmi spokojná, preto k sebe zavolať mladšiu sestru Petru.

Keď nás Ľubka oslovila, že by chcela, aby sme ich prišli navštíviť, moja prvá reakcia bola:

„Ja - a letieť?“ Na to zabudni!

Už naša cesta lietadlom bola veľkým zážitkom. Leteli sme zo Schwechatu do Calgary 10,5 hod. s medzipristátím vo Frankfurte nad Mohanom.

Na letisku v Calgary nás netrpezlivo očakávala Ľubka, ktorú sme videli po dvoch rokoch. Po dojemnom zvitani, sme naložili batožinu do auta a s veľkým obdivom sme vyrazili ulicami mesta za dcérou Petrou. Ľubka nás zoznámila s jej „kanadskou rodinou“. Sú to veľmi milí a sympatickí ľudia. Pán domáci pre nás pripravil párty, kde si Ľubka pozvala svojich známych Slovákov, ktorí tam taktiež žijú. Na tejto párty nás najviac zaujal starší pán, rodák z Bratislavy (akademický maliar), ktorý žije v Kanade niekoľko desaťročí.

Boli sme pozvaní na večeru do reštaurácie, kde naša Ľubka pracuje. Ochutnali sme tu jedlá rôznych kuchýň, ktoré nám veľmi chutili. Potešilo nás, keď pán. vedúci pochválil našu dcéru, že je veľmi šikovná a môžeme byť na ňu pyšní.

Počas piatich týždňov strávených v Kanade sme videli množstvo pekných miest, ktoré sme doteraz videli len na obrázkoch cestopisných kníh. Kanada je rozlohou veľká krajina, preto sme

výlety realizovali Ľubkiným autom.

Prvým cieľom našej poznávacjej cesty bola hora Sulphur Mountain 2 200 m vysoká, ktorá bola pri meste Banff vzdialeným asi 150 km od Calgary. Výstup na túto horu bol namáhavý, ale výhľad z vrcholu stál za to. Keď sme zišli dolu, rozdiel bol neuveriteľný: hore ľadovec – teplé oblečenie, dolu teplo – kúpajúci sa.

Videli sme aj druhý najväčší vodopád Takkakaw 254 m vysoký a veľa menších.

Cestou naspäť sme sa zastavili pri jazere Minevanka. Musím spomenúť, že sa nám páčila aj promenáda okolo jazier Emerald, Lake Luis.

Najväčší zážitok sme mali z Jonson Canyon – časť národného parku niekoľko kilometrov dlhého. Sú to zaujímavé úkazy prírody – či už rôzne tvary skál, útesy, vodopády, bolo čo obdivovať.

Ďalej sme navštívili ZOO spojenú s botanickou záhradou. Zaujalo nás veľa druhov zvierat a tiež rozmanité druhy kvetov.

Ďalším cieľom cesty bolo mestečko Frank Slide, kde sme objavili pamätník so slovenským znakom, na počesť Slovákov, ktorí zahynuli pod masou skál v roku 1903. Slovenský pamätník bol postavený až v roku 1997 a je na ňom nápis „Tým, čo kľiesnili cestu“. Je tu aj múzeum, v ktorom premietajú dokument o danej tragédii. Je to dôstojná pamiatka na tých, ktorí tu zahynuli.

Počas pobytu v Calgary sme videli skutočne veľa pekných miest, ktoré si ľudia chránia a udržiavajú. Všade samá zeleň, stromy, kvety a čistota.

Zažili sme aj kultúrny program - koncert Mozartových symfónií, ktorý sa konal mimo mesta pod holým nebom. Napriek tomu, že pršalo a ochladilo sa, bolo veľa obecnstva a každý si odniesol pekný zážitok.

Zaujali nás rodinné domy – ich tvar, veľkosť a okolie bez optelenia. Všetky sú z dreva. Okolie domov pôsobí ako kus živej prírody – kvety, kríky poskakujúce veveričky a pasúce sa smky.

Je tu veľmi veľa áut. Každý člen rodiny vlastní auto. Dialnice sú pekne vybudované, prehľadne značené bez zbytočných reklám. Veľký rešpekt majú vodiči na priechode pre chodcov. Tam sa nemôže stať, že vodič nedá chodcovi prednosť.

Častejšie ako „Pozor, priechod pre chodcov“ je v tomto kúte sveta dopravná značka „Pozor, medveď“.

Zabudnúť sa nedá ani na nakupovanie. Je tu naozaj veľký výber či už ošatenia, potravín, elektroniky. Ľudia sú tam milí a keď človek potrebuje pomôcť, či poradiť, sú veľmi ochotní. Preto sa nám celý pobyt v Kanade páčil.

Až teraz si uvedomujeme, že sme vďační dcéram za to, že nás „prinútili“ k tejto návšteve. Sme radi, že sme mali možnosť vidieť, ako si tam naše dcéry žijú.

Na Kanadu máme veľa pekných spomienok a fotografií. Poznávať nové kraje a nové kultúry (aj keď v krátkom čase) je skutočne nezabudnuteľné.

Rodina Vašíčková

SÚČANSKÝ HLÁSNIK - vydáva Obecný úrad Horná Súča. Redakčná rada: Mária Vrbová, Anna Panáková, Jana Macharová, Katarína Poláčková, Mgr. Helena Tencerová. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jilí Foldyna, 914 01 Trenč. Teplá, tel.0905/259 315, e-mail:delta@naex.sk, www.delta.ismo.sk.